

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-ës
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-098/14

Priština, 30. mart 2016. godine

U postupku:

B.V.

Žalilac

protiv

V. (B.) M.

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova, u sastavu Beshir Islami, predsedavajući sudija, Rolandus Bruin i Krassimir Mazgalov, sudija, u žalbi na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova (KIZK) KPCC/D/A/219/2013 (spis predmeta upisan u KAI pod brojem KPA25058) od dana 27. novembra 2013. godine, nakon zasedanja održanog dana 30. marta 2016. godine, donosi sledeće:

PRESUDA

1. Odbija se kao neosnovana žalba B. V. na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/219/2013, od dana 27. novembra 2013. godine.
2. Potvrđuje se odluka Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/219/2013 od dana 27. novembra 2013. godine, u delu koji se odnosi na imovinski zahtev upisan pod brojem KPA25058.

Proceduralni i činjenični sažetak:

1. Dana 12. februara 2007. godine, V. (B.) M. (u daljem tekstu „Tuženik“) podneo je imovinski zahtev u Kosovskoj agenciji za imovinu (KAI), kojim potražuje potvrđivanje imovinskog prava i ponovni posed parcele br. 424/2 u površini od 00.02.75 ha, koja se nalazi na mestu zvanom “Seliste Susnjak”, u selu Prugovac, Opština Priština (u daljem tekstu „imovina koja je predmet imovinskog zahteva”). Imovinski zahtev je upisan u KAI pod brojem KPA25058.
2. Tuženik navodi da je izgubio posed nad imovinom u zahtevu dana 19. juna 1999. godine usled okolnosti koje su povezane sa oružanim sukobom koji se dogodio na Kosovu u 1998/1999. godine.
3. U prilogu imovinskom zahtevu, tuženik je dostavio sledeće:
 - Kopija Posedovnog lista br. 227 od dana 18. juna 1996. godine, koji glasi da je Tuženik vlasnik imovine u zahtevu;
 - Odluka Službe katastra za nepokretnu imovinu u Prištini br. 952-01-1/96-190-c od dana 25. aprila 1996. godine (u daljem tekstu „Odluka od dana 25. aprila 1996. godine”). Katastar je dozvolio – u relevantnim delovima – promenu imena korisnika katastarske parcele br. 424/2, koja je tada bila upisana u posedovnom listu br. 12 sa imena ZZ Devet Jugovića na ime Tuženika.
4. Dana 11. septembra 2007. godine i 14. maja 2013. godine, KAI je obavestima imovinski zahtev postavljanjem postera na imovini u zahtevu. Tokom prvog obaveštenja, primećeno je da je imovina u zahtevu delimično obrađena od strane nepoznatog lica, dok tokom drugog obaveštenja nađeno je da je imovina u zahtevu u potpunosti zauzeta. Dana 18. februara 2010. godine, i 15. maja 2013. godine, KAI je potvrdila tačnost prethodnih obaveštenja imovine u zahtevu.

5. Dana 19. septembra 2007. godine, B. V., tvrdio je da ima zakonsko pravo nad imovinom u zahtevu. Međutim, dana 05. juna 2010. godine, on je indicirao da nije tvrdio zakonsko pravo nad imovinom u zahtevu. Dana 20. marta 2014. godine, KIZK je pokušala da uruči B. V. odluku KIZK, navedenu u paragrafu 8 ove presude, međutim, on nije prihvatio odluku KIZK i potvrdio je da nema nikakve veze sa imovinom u zahtevu. Iz ovog razloga, Vrhovni sud ne identifikuje B. V. kao stranku u postupku.
6. Dana 18. juna 2013. godine, B. V. (u daljem tekstu „Žalilac”) potpisao je obavještenje o učešću u postupku gde navodio zakonsko pravo nad imovinom u zahtevu. On je pre toga takođe odgovorio na imovinski zahtev Tuženika povodom druge imovine koja se pored ove imovine i odnosi se na imovinski zahtev KPA25056. Žalilac je izjavio da imovina u zahtevu pripada njegovom rođaku E. V. koji trenutno živi u inostranstvu. Žalilac je dalje tvrdio da imovina u ovom zahtevu i imovina koja je predmet imovinskog zahteva KPA25056 pripadala porodici V. do eksproprijacije koja se dogodila u 1945-50. godini. On je u prilogu odgovora na oba imovinska zahteva – među ostalog – dostavio sledeća dokumenta:
 - Odluka o oduzimanju KFC br. 91/45;
 - Odluka o oduzimanju 15744 od dana 13. 12. 1943. godine;
 - Nacrtna šema;
 - Odluka o dodeli parcele oduzete od strane Poljoprivredne kooperative Devet Jugovića.KAI je dodala ova dokumenat spisu predmeta pod brojem KPA25056.
7. Dana 19. oktobra 2007. godine, KAI je verifikovala posedovni list br. 227 podnet od strane Tuženika. Ovaj dokumenat je verifikovan u Odeljenju za katastar dana 18. gktobra 2007. godine; kopija posedovnog lista br. 227, od dana 18. oktobra 2007. godine, je priložena izveštaju o verifikaciji. Dana 16. jula 2013. godine, KAI je potvrdila da je parcela br. 424/2 upisana u katastarskim upisima na ime Tuženika, i spisu dodala *ex officio* Certifikat br. 011-095-112236, od dana 15. jula 2013. godine koji je pribavljen od strane Katastarske agencije Kosova, koji potvrđuje ovaj upis. KAI je takođe pozitivno verifikovala Odluku od dana 25. aprila 1996. godine. KAI nije verifikovala dokumenta podneta od strane Žalioca, pošto je KAI zaključila da se nijedan od ovih dokumenata ne odnosi na imovinu u zahtevu.
8. Dana 27. novembra 2013. godine, Komisija za imovinske zahteve Kosova (u daljem tekstu „KIZK“) je grupnom odlukom KPCC/D/A/219/2013 prihvatila imovinski zahtev. U obrazloženju odluke (paragrafi 11, i 29. do 31.), KIZK je naglasila da je Tuženik podneo

posedovni list iz 1996. godine, koji ga identifikuje kao vlasnika imovine u zahtevu. KIZK dalje primećuje da je Žalilac izjavio da imovina u zahtevu pripada njegovom rođaku E.V.. KIZK takođe primećuje da je Žalilac podneo dokumenta iz 1940-ih godina kako bi podržao svoje navode da je imovina u zahtevu pripadala njegovoj porodici ali nijedan od ovih dokumenata se ne odnosi na imovinu u zahtevu. KIZK je usvojila imovinski zahtev na osnovu dokaza koje je predočio Tuženik i u nedostatku bilo kakvog valjanog dokaza od strane Žalioca.

9. Dana 20. marta 2014. godine, odluka KIZK je uručena Žaliocu. Dana 02. aprila 2014. godine, žalilac je uložio žalbu. Žalilac se u žalbi odnosi na dokumentaciju koju je dostavio KAI, navedena u paragrafu 6 ove presude.
10. Dana 14. aprila 2014. godine, odluka KIZK je dostavljena Tuženiku. Dana 27. maja 2014. godine, KAI je prosledila žalbu Tuženiku, putem pošte. Tuženik nije odgovorio na žalbu.
11. Dana 05. februara 2016. godine, Vrhovni sud je poslao sudski nalog za KAI. Vrhovni sud je zatražio od KAI da dostavi dokumenta na koja se žalilac odnosi u žalbi jer je iste Žalilac dostavio u prvostepenom postupku, i isti su ocenjeni od strane KIZK. Dana 23. februara 2016. godine, u odgovoru na sudski nalog, KAI je dostavila tražena dokumenat.

Navodi žalioca:

12. Žalilac navodi da je odluka KIZK zasnovana na pogrešnom i nepotpunom utvrđivanju činjeničnog stanja i pogrešnu primenu materijalnog prava. Kako bi podržao svoju izjavu, Žalilac tvrdio da sledeće dokumenta podržavaju njegovu žalbu:
 - Odluka o oduzimanju KFC br. 91/45;
 - Odluka o oduzimanju 15744 od dana 13. 12. 1943. godine;
 - Nacrtna šema;
 - Odluka o dodeli parcele oduzete od strane Poljoprivredne kooperative Devet Jugovića.

Pravno obrazloženje:

Prihvataljivost žalbe:

13. Žalba je uložena u roku od 30. dana predviđenom u članu 12.1 UNMIK Uredbe 2006/50 o Rešavanju zahteva koji se odnose na privatnu nepokretnu imovinu, uključujući poljoprivrednu i komercijalnu imovinu, zamenjena Zakonom br. 03/L-079 (u daljem tekstu: „UNMIK Uredba 2006/50”). Žalba je prihvatljiva.

Zasnovanost žalbe:

14. Pošto žalilac u žalbi osporava odluku KIZK kojom je potvrđeno svojinsko pravo Tuženika nad imovinom u zahtevu, Vrhovni sud će se pozabaviti sa dva glavna pitanja: da li je ocena KIZK povodom navoda Žalioca u vezi njegove svojine tačna, i da li se žalba Žalioca na odluku KIZK sastoji od valjanih osnova.
15. Sa tim ciljem, Vrhovni sud naglašava da je KIZK pravilno zaključila da je pozitivno verifikovani posedovni list br. 227, podnet od strane Tuženika, i Certifikat koji je *ex officio* dodat spisu predmeta od strane Katastarske agencije Kosova su dovoljni za dokazivanje svojine Tuženika nad imovinom u zahtevu.
16. Vrhovni sud dalje primećuje da je Žalilac u prvom stepenu izjavio da je imao dozvolu njegovog rođaka E. V. da koristi imovinu. On je dodao da nije znao da li njegov rođak ima dokumentaciju povodom imovine. Žalilac je dostavio dve odluke o oduzimanju od dana 14. decembra 1945. i 13. decembra 1943. godine, koje naglašavaju da je imovina I. B.konfiskovana; o odluku od dana 28. aprila 1954. godine o dodeli imovine kooperativi Devet Jugovića.
17. Dostavljena dokumenat se odnose na oduzetu imovinu i dodelu iste drugim vlasnicima. Posebno odluka o oduzimanju od dana 14. decembra 1945. godine kojom je doneta odluka o oduzimanju “*njive na granici i površini sa severa toka Lebanski u 50 m i sa juga na imovinu R. H.95 metara, sa istoka sa A. I. 60 m i sa zapada imovina Jusufa Bajrami 164 metara*” koja pripada I. B.. Dalja, Odluka o oduzimanju od dana 13. decembra 1943. godine indicira da je oduzeta imovina I.B. bez bilo kakvih daljih detalja. Na kraju, odluka od dana 28. aprila 1954. godine o dodeli imovine kooperativi Devet Jugovića listira 33 parcele i osobe kojima je premeštena imovina.

18. Vrhovni sud primećuje da nijedan dostavljeni dokumenat ne navodi imovinu koja bi odgovarala imovini u zahtevu. Žalilac nije dostavio dodatne dokaze koji bi pomogli identifikaciju imovine navedene u odlukama o oduzimanju i kojima bi se utvrdila da je imovina u zahtevu navedena u odlukama o oduzimanju. Prema tome, Vrhovni sud ne može da utvrdi da li se dokumenta dostavljena od strane Žalioca odnose na imovinu u zahtevu. Iz ovog razloga, dokazi dostavljeni od strane Žalioca ne mogu podržati njegov navod da Tuženik nije vlasnik imovine u zahtevu.
19. Prema tome, KIZK je pravilno odlučila da je Tuženik vlasnik imovine u zahtevu, te se žalba odbija kao neosnovana i potvrđuje se odluka KIZK u smislu člana 13.3 (c) UNMIK Uredbe 2006/50.

Pravni savet:

U smislu člana 13.6 UNMIK Uredbe 2006/50, ova presuda je pravosnažna i primenljiva te se ne može napasti putem redovnih ili vanrednih pravnih lekova.

Beshir Islami, predsedavajući sudija

Rolandus Bruin, sudija EULEX-a

Krassimir Mazgalov, sudija EULEX-a

Sandra Gudaityte, arhivista EULEX-a